

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ АУСТРАЛИЈЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Аустралије, сачињен 14. маја 2013. године, у Београду, на српском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Аустралије на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ АУСТРАЛИЈЕ

Влада Републике Србије и Влада Аустралије (даље у тексту“стране уговорнице“);

Будући да су потписнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године;

Имајући у виду да је Република Србија потписала, дана 29. јуна 2006. године, Мултилатерални споразум између Европске Заједнице и њених држава чланица, Републике Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Бугарске, Републике Хрватске, Бивше југословенске републике Македоније, Републике Исланд, Републике Црне Горе, Краљевине Норвешке, Румуније, Републике Србије и Мисије привремене управе Уједињених нација на Косову¹ о успостављању Заједничког европског ваздухопловног подручја (даље у тексту “ЕСАА споразум”);

У жељи да подрже међународни ваздухопловни систем заснован на конкуренцији између авио-превозилаца на тржишту и да подстакну авио-превозиоце ка развоју и увођењу иновативних и конкурентних услуга;

У жељи да обезбеде највиши степен безбедности и обезбеђивања у међународном ваздушном превозу и поново потврђујући своју велику забринутост поводом радњи или претњи усмерених против безбедности ваздухоплова којима се у опасност доводи сигурност људи или имовине, негативно утиче на обављање ваздушног саобраћаја и нарушава поверење јавности у безбедност цивилног ваздухопловства;

Договориле су се о следећем:

¹ у складу са Резолуцијом Савета безбедности УН 1244 од 10.јуна 1999. године)

Члан 1.

Дефиниције

За потребе овог Споразума, осим ако није другачије договорено:

- а) израз „надлежни органи за ваздушни саобраћај“ означава, за Републику Србију Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, за Аустралију Министарство за инфраструктуру и саобраћајили, у оба случаја, свако друго лице или тело, овлашћено да обавља функције на које се односи овај споразум;
- б) израз „уговорени саобраћај“ означава редовни ваздушни саобраћај на линијама утврђеним у овом споразуму у циљу превоза путника, робе или поште, одвојено или у комбинацији;
- в) израз „Споразум“ означава овај споразум, Анекс приложен уз споразум и сваку измену и допуну;
- г) изрази „авио-превозилац“, „ваздушни саобраћај“, „међународни ваздушни саобраћај“, „заустављање у некомерцијалне сврхе“ и „територија“ имају значења која су одређена у чл. 2. и 96. Конвенције;
- д) израз „капацитет“ означава обим или обиме услуга пружених на основу овог Споразума који се обично мере бројем летова (фреквенцијама) или седишта или тона терета понуђених на тржишту (између парова градова или између парова земаља) или на одређеној линији током одређеног периода нпр. дневно, недељно, сезонски или годишње;
- ђ) израз „Конвенција“ означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање 7. децембара 1944. године у Чикагу и обухвата све Анексе усвојене у складу са чланом 90. те конвенције; и сваку измену и допуну Анекса или Конвенције у складу са чл. 90 и 94. Конвенције, уколико су важеће или су их ратификовале обе стране уговорнице;
- е) израз „одређени авио-превозилац“ означава авио-превозиоца или авио-превозиоце /који су одређени и овлашћени у складу са чланом 3. овог Споразума (Одређивање авио-превозилаца и дозвола за обављање саобраћаја);
- ж) израз „земаљско опслуживање“ има значење одређено у деловима I и III Анекса VI Конвенције ;
- з) израз „ИКАО“ означава Међународну организацију за цивилно ваздухопловство;
- и) израз „интермодални саобраћај“ означава јавни превоз ваздухопловом и једним или више видова копненог превоза путника, пртљага, терета и поште, посебно или у комбинацији, уз надокнаду или у закуп;
- ј) израз „авио-превозилац који учествује у обављању саобраћаја“ означава авио-превозиоца који нуди услуге ваздушног саобраћаја под својом ознаком на лету који обавља други авио-превозилац на основу поделе кода;
- к) израз „авио-превозилац који обавља саобраћај“ означава авио-превозиоца који обавља ваздушни саобраћај, сопственим или унајмљеним ваздухопловом;

л) израз „слот“ означава право на утврђивање тачно одређеног времена полетања и слетања ваздухоплова које се додељује авио-превозиоцу у циљу обављања уговореног саобраћаја;

љ) израз „тарифа“ означава цену која се плаћа за превоз путника, пртљага и/или робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући и цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге које обавља авио-превозилац у вези са ваздушним саобраћајем, изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

м) израз „накнаде корисника“ означава накнаде које се наплаћују авио-превозиоцу за коришћење аеродрома, аеродромских објеката, техничких и других средстава и услуга, као и средстава за заштиту животне средине, уређаја за ваздушну пловидбу, средстава ваздухопловне безбедности и обезбеђивања и комуникационих средстава и услуга.

Члан 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права утврђена у овом споразуму у циљу успостављања редовног међународног ваздушног саобраћаја на линијама утврђеним у Распореду линија у Анексу овог споразума (у даљем тексту: „одређене линије“).

2. У складу са одредбама овог споразума, одређени авио-превозиоци држава страна уговорница, током обављања уговореног саобраћаја на одређеним линијама, имају следећа права:

а) да лете без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;

б) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе;

в) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у местима утврђеним Анексом овог споразума, ради укрцавања односно искрцавања путника, робе и поште у међународном саобраћају, одвојено или у комбинацијама;

г) друга права утврђена у овом споразуму.

3. Одредбе става 2. овог члана не дају право одређеним авио-превозиоцима државе једне стране уговорнице да укрцавају путнике, робу и пошту који се превозе, уз надокнаду или у закуп између места на територији државе друге стране уговорнице.

4. Одредбе овог споразума примењују се и на нередовни међународни ваздушни саобраћај који обављају авио-превозиоци страна уговорница, укључујући и авио-превозиоце који нису одређени у складу са чланом 3. овог споразума (Одређивање авио-превозилаца и издавање дозволе за обављање саобраћаја), осим у погледу одредби члана 2. (Давање права), став 1в), члана 3. (Одређивање авио-превозилаца и издавање дозволе за обављање саобраћаја), члана 4. (Повлачење и обустава дозвола за обављање саобраћаја), члана 12. (Тарифе), члана 13. (Принципи којима се уређује обављање уговореног саобраћаја) и на Анекс овог Споразума.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозволе за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да именује онолико авио-превозилаца колико жели за обављање уговореног саобраћаја у складу са овим споразумом, као и да повуче или измени такво одређење.
2. Свака страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о одређивању авио-превозиоца писменим путем дипломатским каналима.
3. Након пријема поменутог обавештења о одређивању, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице дају, у складу са одредбама ст. 4. и 5. овог члана, одређеном авио-превозиоцу одговарајућу дозволу без одлагања.
4. Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице имају право да одбију да издају дозволу из става 3. овог члана, или да одређеном авио-превозиоцу пропишу услове које сматрају потребним за коришћење права утврђених у члану 2. (Давање права) овог споразума, ако није уверен да:
 - a) i) у случају одређених авио-превозилаца Републике Србије:
 - је авио-превозилац основан у Републици Србији; и
 - авио-превозилац има главно пословно седиште на територији Републике Србије; и
 - Република Србија или њени држављани, или друга држава страна уговорница ЕСАА споразума или њени држављани, имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем; или
 - ii) у случају одређених авио-превозилаца Аустралије:
 - је авио-превозилац основан и има главно пословно седиште на територији Аустралије; и
- b) у случају одређених авио-превозилаца државе обе стране уговорнице:
 - авио-превозилац испуњава услове предвиђене законима и прописима које надлежни органи примењују на обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;
 - страна уговорница која одређује авио-превозиоца има и одржава ефективну регулаторну контролу над одређеним авио-превозиоцем.
5. Авио-превозилац одређен и овлашћен на овај начин може почети да обавља уговорени саобраћај, под условом да испуњава одредбе овог споразума.

Члан 4.

Повлачење или обустава дозвола за обављање саобраћаја

1. Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице имају право да повуку дозволу за обављање саобраћаја, да обуставе коришћење права утврђених у члану 2. (Давање права) овог споразума, или да пропишу услове које сматрају потребним за коришћење тих

права авио-превозиоцу кога је одредила друга страна уговорница, ако нису уверени да:

- а) i) у случају одређених авио-превозилаца Републике Србије:
- је авио-превозилац основан у Републици Србији;
 - авио-превозилац има главно пословно седиште на територији Републике Србије;
 - Република Србија или њени држављани, или друга држава страна уговорница ЕСАА споразума или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем; и
- ii) у случају одређених авио-превозилаца Аустралије:
- је авио-превозилац основан и има главно пословно седиште на територији Аустралије; или
- б) у случају одређених авио-превозилаца државе обе стране уговорнице:
- одређени авио-превозилац испуњава услове предвиђене законима и прописима које надлежни органи државе стране уговорнице која даје ова права примењују на обављање међународног ваздушног саобраћаја;
 - страна уговорница која одређује авио-превозиоца има и одржава ефективну регулаторну контролу над одређеним авио-превозиоцем.
- в) одређени авио-превозилац испуњава услове утврђене одредбама овог споразума.

2. Надлежни органи за ваздушни саобраћај Аустралије додатно имају право да повуку дозволу за обављање саобраћаја, да обуставе коришћење права утврђених у члану 2. (Давање права) овог споразума авио-превозиоцу кога је одредила друга страна уговорница, или да пропишу услове које сматрају потребним за коришћење тих права уколико је авио-превозилац већ овлашћен да обавља саобраћај у складу са билатералним споразумом између Аустралије и друге државе стране уговорнице ЕСАА споразума, а Аустралија може да докаже да би коришћење саобраћајних права на основу овог споразума на линији која укључује и тачку у тој другој држави довело до заобилажења ограничења коришћења треће, четврте и пете ваздухопловне слободе уведених тим другим споразумом.

3. Ако непосредно повлачење дозволе за обављање саобраћаја, обустава права или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења одредби става 1. овог члана или било којих других закона и прописа наведених у овом споразуму, то право се користи тек после консултација са надлежним органима за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице којима се уређује улазак и одлазак са њене територије ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај, или ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова изнад њене територије, примењују се и на ваздухоплове авио-превозилаца које је одредила друга страна уговорница.

2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и одлазак са њене територије путника, пртљага, посаде, робе и поште, а које се односе и на формалности у вези са уласком, одобрењем, исељењем и усељењем, пасошима, обезбеђивањем у ваздухопловству, претходним обавештавањем путника, царином и здравственим мерама, примењују се на путнике, пртљаг, посаду, робу и пошту који се превозе ваздухопловом одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, док су на њеној територији.

3. Стране уговорнице не дају предност својим или другим авио-превозиоцима у односу на одређене авио-превозиоце државе друге стране уговорнице који обављају сличан међународни ваздушни саобраћај приликом примене закона и прописа из овог члана.

4. Путници, пртљаг и роба који се налазе у директном транзиту кроз територију државе било које стране уговорнице, а који не напуштају простор аеродрома за то предвиђен, подлежу проверама у погледу обезбеђивања у ваздухопловству, контроле наркотика и имиграције, или у другим посебним случајевима када је таква провера предвиђена законима и прописима државе стране уговорнице или у зависности од посебних околности. Пртљаг и терет у директном транзиту изузети су од наплате царинских дажбина и других сличних такси.

Члан 6.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице издају или признају и које су важеће, признаје и друга страна уговорница за потребе обављања уговореног саобраћаја, ако су услови под којима су поменуте потврде и дозволе издате или признате исти или строжији од минималних стандарда који су утврђени Конвенцијом.

2. Уколико права или услови из потврда и дозвола поменутих у ставу 1 овог члана, које је издао надлежни орган за ваздушни саобраћај једне стране уговорнице неком лицу или одређеном авио-превозиоцу, или у погледу ваздухоплова који се користи приликом обављања уговореног саобраћаја на одређеним линијама, дозвољавају одступање од стандарда утврђених Конвенцијом, а то одступање је регистровано код Међународне организације за цивилно ваздухопловство, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице могу да траже консултације са надлежним органом за ваздушни саобраћај државе прве стране уговорнице у циљу разјашњавања поменуте праксе. Немогућност да се постигне задовољавајући споразум ствара основу за примену члана 4. овог споразума (Повлачење или обустава дозволе за обављање саобраћаја).

3. Свака страна уговорница задржава право да, за летове изнад територије своје државе или слетања на територију своје државе, одбије да призна потврде о оспособљености и дозволе које је друга страна уговорница издала њеним држављанима или у односу на њене регистроване ваздухоплове.

Члан 7.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може у свако доба да захтева консултације о стандардима безбедности које примењује друга страна уговорница у областима

које се односе на ваздухопловне објекте и уређаје, летачку посаду, ваздухоплове и њихово коришћење. Поменуте консултације одржавају се у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.

2. Уколико, после тих консултација, једна страна уговорница закључи да стандарди безбедности које друга страна уговорница примењује у било којим областима поменутим у ст. 4. до 7. овог члана не одговарају минималним стандардима утврђеним у то време Конвенцијом, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о тим налазима и мерама које сматра потребним за усклађивање са тим минималним стандардима, а друга страна уговорница предузима одговарајуће корективне мере. У случају да друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана или више у зависности од договора, ствара се основ за примену одредби из члана 4. овог Споразума (Повлачење или обустава дозволе за обављање саобраћаја).

3. Ст. 4. до 7. овог члана допуњују ст. 1. и 2. овог члана и обавезе страна уговорница сходно члану 33. Конвенције.

4. Сходно члану 16. Конвенције, даље је договорено да сваки ваздухоплов који се користи од стране, или, према уговору о закупу у име одређеног авио-превозиоца државе једне стране уговорнице, у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, ради провере важности докумената ваздухоплова, као и докумената посаде и видљивог стања ваздухоплова и његове опреме (у овом члану назива се "преглед на платформи"), под условом да то не доводи до претераног кашњења.

5. Ако такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:

(а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или

(б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији;

надлежни органи за ваздушни саобраћај државе стране уговорнице која врши преглед, за потребе члана 33. Конвенције, могу да закључе да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате, или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи, нису једнаки или изнад минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

6. У случају да приступ, у циљу вршења прегледа на платформи у складу са ставом 3. овог члана, неког ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице или који се користи у његово име буде ускраћен од стране представника тог авио-превозилаца, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице могу да изведу закључак да настаје озбиљна забринутост оне врсте која је наведена у ставу 5. овог члана и да донесу закључке наведене у том ставу.

7. Надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорница задржавају право да одмах обуставе или измене дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да прва страна уговорница закључи, било на основу прегледа на платформи или низа прегледа на платформи, одбијања приступа ради

прегледа на платформи, консултација, или на неки други начин, да је непосредан поступак неопходан ради безбедности обављања саобраћаја тог авио-превозиоца.

8. Сваки поступак било које стране уговорнице или надлежних органа за ваздушни саобраћај њене државе, у складу са одредбама ст. 2 или 7. овог члана обуставља се када престану да постоје разлози за његово предузимање.

Члан 8.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да њихова међусобна обавеза да обезбеђују цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи представља саставни део овог споразума. Без ограничавања целокупности њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице нарочито поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловству, потписане у Токију 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монтреалу 23. септембра 1971. године, њеним Додатним протоколом о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродромима који опслужују међународно цивилно ваздухопловство, потписаним у Монтреалу 24. фебруара 1988. године, или било које друге мултилатералне конвенције и протокола о обезбеђивању у ваздухопловству којој су приступиле обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде,

аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу, и било које друге претње уперене против безбедности цивилног ваздухопловства.

3. У случају појаве неког инцидента или претње инцидентом незаконите отмице цивилног ваздухоплова или неких других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице у заједничким консултацијама помажу једна другој олакшавањем комуникације и другим одговарајућим мерама намењеним за брзо и безбедно окончање тог инцидента или претње инцидентом.

4. Стране уговорнице, у међусобним односима, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству које је утврдио ИКАО у Анексу уз Конвенцију и захтевају да корисници ваздухоплова у њиховом регистру, или корисници] ваздухоплова чије је главно пословно седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству. Свака страна уговорница дужна је да другу страну уговорницу обавести о било каквим разликама између националних прописа и праксе и стандарда утврђеним у Анексима уз Конвенцију. Свака страна уговорница има право да затражи консултације са другом страном уговорницом у било које време у циљу разматрања поменутих разлика.

5. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова може да се захтева да поштују одредбе о ваздухопловном обезбеђивању наведене у

ставу 4. овог члана, које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, одлазак са територије или за време боравка на територији државе те друге стране уговорнице. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују одговарајуће мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посаде, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова, пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за посебним разумним мерама безбедности због одређене претње.

6. Свака страна уговорница има право да, у року од шездесет (60) дана након обавештења (или краћег периода договореног између надлежних органа за ваздушни саобраћај), упути надлежни органи за ваздушни саобраћај своје државе да, на територији државе друге стране уговорнице, обаве проверу мера обезбеђивања које се примењују или су планиране за примену од стране корисника ваздухоплова у односу на летове који долазе из или полазе ка територији државе прве стране уговорнице. Административне аранжмане за спровођење таквих провера узајамно утврђују надлежни органи за ваздушни саобраћај и примењују се без одлагања како би се обезбедило да се провере обављају брзо.

7. У случају да једна страна уговорница сматра да је друга страна уговорница одступила од одредби о ваздухопловном обезбеђивању из овог члана, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе прве стране уговорнице имају право да захтевају неодложне консултације са надлежним органима за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице. Поменуте консултације започињу у року од петнаест (15) дана од пријема захтева. У случају да се не дође до задовољавајућег договора у року од петнаест (15) дана од почетка консултација, сматраће се да су се стекли услови за ускраћивање, повлачење, ограничење или условљавање дозволе за обављање саобраћаја и техничких одобрења авио-превозиоцима које је одредила друга страна уговорница. У хитном случају или у циљу спречавања даљег непридржавања одредби из овог члана, прва страна уговорница може предузети привремене мере у било које време. Све радње предузете у складу са одредбама овог става обустављају се када престану да постоје разлози за њихово предузимање.

Члан 9.

Накнаде корисника

1. Свака страна уговорница се труди да обезбеди да накнаде корисника које су органи њене државе надлежни за наплату увели или допустили да се уведу одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице буду одговарајуће и оправдане.

2. Ниједна страна уговорница не уводи или одобрава да се уведу одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице накнаде корисника више од оних које наплаћује сопственом одређеном авио-превозиоцу који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај.

3. Свака страна уговорница подстиче консултације између тела или органа надлежних за наплату накнада на територији њене државе и одређених авио-превозилаца који користе уређаје и услуге и, такође, подстиче надлежне органе или тела за наплату накнадаи одређене авио-превозиоце да размењују потребне информације које би омогућиле тачан увид у оправданост износа накнаде, у складу са принципима изнетим у ст. 1. и 2. овог члана. Стране уговорнице подстичу надлежне органе или тела за наплату накнадада

обавештавају кориснике у разумном року о предлозима измена накнада, како би им се омогућило да изразе своје ставове пре измена накнада.

Члан 10.

Достављање статистичких података

1. Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу тражити од одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице да достави статистичке податке у вези са уговореним саобраћајем на одређеним линијама.

2. Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу утврдити садржај статистичких података који се траже од одређених авио-превозилаца сходно ставу 1. овог члана и дужне су да ове услове примењују на недискриминаторној основи.

Члан 11.

Ослобађање од плаћања царинских дажбина и такса

1. Ваздухоплови којима авио-превозиоци страна уговорница обављају међународни ваздушни саобраћај ослобођени су свих ограничења на увоз, царина, акциза и сличних дажбина и такси које уводе надлежни органи држава страна уговорница. Резервни делови, уобичајена опрема ваздухоплова и други предмети који се користе искључиво у вези са обављањем саобраћаја, или за поправку, одржавање и сервисирање поменутих ваздухоплова такође су изузети, под условом да су поменута опрема и предмети намењени коришћењу у ваздухоплову и да се поново извезу.

2. (а) Под условом да у сваком од наведених случајева јесу намењени употреби у ваздухоплову у вези са успостављањем или обављањем међународног ваздушног саобраћаја од стране одговарајућег авио-превозиоца, следећи предмети биће ослобођени свих ограничења на увоз, царина, акциза и сличних дажбина и такса које уводе надлежни органи држава страна уговорница, било да их уноси авио-превозилац једне стране уговорнице на територију државе друге стране уговорнице или да су достављени авио-превозиоцу једне стране уговорнице на територији државе друге стране уговорнице:

(i) залихе у ваздухоплову (укључујући, између осталог, храну, пиће и производе намењене продаји путницима или коришћењу од стране путника у току лета);

(ii) гориво, мазива (укључујући хидрауличне течности) и потрошне техничке залихе; и

(iii) резервни делови, укључујући моторе.

(б) Ова ослобађања примењују се чак и када су поменути предмети намењени коришћењу на било ком делу путовања које се обавља изнад територије државе друге стране уговорнице у којој су унети у ваздухоплов.

3. Ослобађања наведена у овом члану не односе се на трошкове услуга које се пружају авио-превозиоцу једне стране уговорнице на територији државе друге стране уговорнице.

4. Редовна опрема ваздухоплова, као и резервни делови (укључујући моторе), залихе горива, мазивних уља (укључујући и хидрауличне течности) и мазива, као и други предмети наведени у ст. 1. и 2. овог члана, које се чувају на

ваздухопловима одређених авио-превозилаца државе једне или друге стране уговорнице могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност царинских органа државе те стране уговорнице. Залихе ваздухоплова намењене за коришћење током обављања саобраћаја могу да се искрцају у сваком случају. Опрема и залихе наведени у ст. 1. и 2. овог члана могу да се ставе под надзор или контролу одговарајућих органа до времена док се поново не извезу герласес напусте територију државе те стране уговорнице, или се на други начин потроше у складу са царинским прописима и поступцима државе те стране уговорнице.

5. Ослобађања предвиђена овим чланом такође се примењују у ситуацијама када одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице закључе са другим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима споразуме о позајмљивању или преносу предмета наведених у ст. 1. и 2. овог члана на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та друга страна уговорница даје слична ослобађања и тим другим авио-превозиоцима.

Члан 12.

Тарифе

1. Свака страна уговорница може да захтева претходно достављање или подношење на увид надлежним органима за ваздушни саобраћај њене државе тарифа које се наплаћују у међународном ваздушном саобраћају који се обавља према овом споразуму, или достављање поменутих тарифа ради разматрања.

2. Без ограничавања примене општих закона о надметању и правима потрошача у држави сваке стране уговорнице, интервенције надлежних органа за ваздушни саобраћај, као што је предвиђено у ставу 3. овог члана се ограничавају на:

- а) спречавање неоправдано дискриминаторних тарифа или пракси;
- б) заштиту потрошача од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне, било због злоупотребе водећег положаја, или због усклађених поступака авио-превозилаца; и
- в) заштиту авио-превозилаца од тарифа које су вештачки ниске због директне или индиректне државне субвенције или подршке.

3. Ниједна страна уговорница не предузима једностране мере ради спречавања увођења или продужења тарифа које намеравају да наплате или наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице за обављање међународног саобраћаја између територија држава страна уговорница. Ако једна или друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са принципима утврђеним у ставу 2. овог члана, она захтева консултације и обавештава другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства у року од четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније четрнаест (14) дана по пријему захтева. Тарифа не ступа на снагу или не остаје на снази једино у оваквом случају где нема заједничког договора.

Члан 13.

Принципи на којима се заснива обављање уговореног саобраћаја

1. Одређени авио-превозиоци сваке стране уговорнице имају подједнаке и равноправне могућности у обављању уговореног саобраћаја на линијама одређеним у овом споразуму.
2. У обављању уговореног саобраћаја, капацитет које могу да обезбеде одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице утврђују надлежни органи за ваздушни саобраћај државе обе стране уговорнице пре започињања уговореног саобраћаја и повремено након тога.

Члан 14.

Комерцијалне активности

1. Стране уговорнице дају одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице следећа права на територији своје државе:
 - а) право на оснивање представништва, укључујући „оф-лајн“ представништва у циљу промовисања ваздушног саобраћаја, продаје услуга превоза и пословања у вези са ваздушним саобраћајем;
 - б) право да продаје и рекламира услуге превоза непосредно или, по свом нахођењу, преко агената или посредника, тако да свако лице може да купи те услуге у локалној или било којој слободно конвертибилној валути, у складу са девизним прописима држава страна уговорница;
 - в) право коришћења услуга и особља било које организације, предузећа или авио-превозиоца који обавља саобраћај на територији државе друге стране уговорнице.
2. У складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице која се односи на улазак, боравак и запошљавање, авио-превозиоци сваке стране уговорнице имају право да доводе и држе на територији државе друге стране уговорнице своје руководеће, продајне, техничке, оперативне и друге особље које авио-превозилац оправдано сматра неопходним за обављање ваздушног саобраћаја. У складу са тим законима и прописима, свака од страна уговорница, обострано и уз минимално кашњење, обезбеђује неопходна овлашћења за запошљавање, визе или остала слична документа, представницима и особљу поменутом у овом ставу.
3. Сваки одређени авио-превозилац има право да пренесе са територије државе друге стране уговорнице на територију своје државе средства остварена у редовном пословању у вези са обављањем уговореног саобраћаја, у складу са девизним прописима државе те стране уговорнице. Конверзија и пренос дозвољени су по тржишним ценама иностране валуте за плаћања која су важећа на дан подношења захтева за конверзију или пренос и не подлежу било каквим плаћањима изузев уобичајених накнада које се наплаћују за такве трансакције.
4. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница имају право да, по свом нахођењу, плаћају локалне трошкове, укључујући куповину горива, на територији државе друге стране уговорнице у локалној валути или, у складу са локалним девизним прописима, у слободно конвертибилним валутама.
5. (а) Током обављања уговореног саобраћаја, одређени авио-превозиоци државе обе стране уговорнице имају право да, на свим линијама

или на било ком делу линије из Анекса уз овај споразум, улазе у аранжмане поделе кода, „blocked-space“ или друге маркетиншке договоре о сарадњи, као авио-превозиоци који обављају саобраћај или авио-превозиоци који учествују у обављању саобраћаја, са било којим другим авио-превозиоцем, укључујући авио-превозиоце исте стране уговорнице или авио-превозиоце трећих страна. Сходно ставу 5.(в) овог члана, авио-превозиоци који учествују у оваквим аранжманима морају имати одговарајуће овлашћење или овлашћења за обављање међународног ваздушног саобраћаја на поменутим линијама или деловима линија.

б) Осим када је то другачије договорено између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница, обим, капацитет или број летова који се могу понудити и продати од стране авио-превозилаца сваке стране уговорнице, онда када учествује у аранжману о подели кода као авио-превозилац, који учествује у обављању саобраћаја, не подлежу ограничењима према овом Споразуму.

в) Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице не ускраћују дозволу, у смислу аранжмана о подели кода, авио-превозиоцима друге стране уговорнице да продаје услуге проистекле из поделе кода на летовима које обављају авио-превозиоци трећих страна по основу тога што авио-превозиоци те треће стране немају права од прве стране уговорнице да обављају превоз под кодом авио-превозиоца који учествује у обављању саобраћаја.

г) Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу да продају услуге проистекле из поделе кода на домаћим летовима који се обављају на територији државе друге стране уговорнице, под условом да тај лет представља део међународног лета до крајње дестинације.

д) Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице су дужни да, приликом продаје услуга у међународном ваздушном саобраћају, стављају јасно на знање купцу у месту продаје који авио-превозилац обавља саобраћај на сваком делу лета и са којим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима купац ступа у уговорни однос на сваком делу лета.

6. Авио-превозиоци сваке стране уговорнице имају право на самоопслуживање на територији државе друге стране уговорнице или да склапају уговоре са конкурентским агентом по свом избору, укључујући било које друге авио-превозиоце које обављају послове земаљског опслуживања, у целини или делимично. Сваки авио-превозилац такође има право да, на територији државе друге стране уговорнице, нуди своје услуге у својству агента за земаљско опслуживање, у целини или делимично, било ком другом авио-превозиоцу. Ова права подлежу искључиво ограничењима која проистичу из аспекта аеродромске сигурности и безбедности. Када ови аспекти онемогућавају авио-превозиоца да обавља земаљско самоопслуживање или да уговори обављање послова земаљског опслуживања са агентом по свом избору, ови послови се стављају на располагање авио-превозиоцу на бази једнакости са свим осталим авио-превозиоцима.

7. Одређеним авио-превозиоцима државе сваке стране уговорнице дозвољено је обављање међународног ваздушног саобраћаја коришћењем ваздухоплова (или ваздухоплова и посаде) који се узет у закуп од било ког предузећа, укључујући и друге авио-превозиоце, искључиво под условом да ваздухоплов који обавља саобраћај и посада задовољавају одговарајуће оперативне и сигурносне стандарде и захтеве.

8. У погледу распоређивања и давања слотова авио-превозиоцима на аеродромима на територији њихових држава, свака од страна уговорница:

а) у складу са локалним прописима у вези са доделом слотова, процедурама или праксама које су на снази или које су на други начин дозвољене, стара се о томе да авио-превозиоци друге стране уговорнице:

i) имају једнаке и равноправне могућности за обезбеђивање слотова; и

ii) немају неповољнији третман у односу на било ког другог авио-превозиоца у обезбеђивању слотова; и

б) обезбеђује да у случају било каквог аранжмана, процедуре или праксе која, било да се утврђује са било којом трећом страном у погледу давања слотова авио-превозиоцима те стране, или се на други начин дозвољава неком страном авио-превозиоцу или авио-превозиоцима у међународном саобраћају, такве могућности се дају и авио-превозиоцима друге стране уговорнице.

9. Одредбе из става 8. овог члана подлежу одредбама било којих закона или прописа које уведу стране уговорнице у смислу доделе слотова на аеродромима на територији њихових држава.

Члан 15.

Интермодални саобраћај

Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице имају право да ангажују, у вези са обављањем уговореног саобраћаја, било који вид копненог превоза [до и од било које тачке на територији држава страна уговорница или у трећим земљама. Авио-превозиоци могу да се одлуче да обављају сопствени копнени превоз или да га обезбеде путем аранжмана, укључујући поделу кода, са другим копненим превозима. Такве интермодалне услуге могу се понудити као услуге до крајње дестинације по једној цени за комбиновани превоз, ваздушним и копненим путем, под условом да путници и шпедитери буду обавештени о пружаоцима услуга у таквом превозу.

Члан 16.

Конкуренција

1. Закони о конкуренцији државе сваке стране уговорнице, сходно повременим изменама и допунама, примењују се на обављање саобраћаја авио-превозилаца у оквирима надлежности страна уговорница. Када ти закони дозвољавају, страна уговорница или орган надлежан за питања конкуренције могу једнострано да изузму комерцијалне уговоре између авио-превозилаца од примене домаћег закона о конкуренцији. То не обавезује другу страну уговорницу или орган надлежан за питања конкуренције њене државе да обезбеди реципрочно изузеће.

2. Без ограничавања примене закона о конкуренцији и потрошачима било које стране уговорнице, ако надлежни органи за ваздушни саобраћај државе било које стране уговорнице сматрају да су авио-превозиоци било које стране уговорнице предмет дискриминације или непоштеног пословања на територији државе било које стране уговорнице, оне могу да обавесте о овоме надлежне органе за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Консултације између надлежних органа за ваздушни саобраћај одржавају се одмах након

обавештавања осим онда када је прва страна уговорница задовољна тиме што је то питање у међувремену решено.

3. Током консултација назначених у овом члану, надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорница:

- а) усклађују своје послове са релевантним надлежним органима;
- б) разматрају алтернативне начине којима се могу остварити циљеви мера у складу са општим законима о конкуренцији и потрошачима; и
- в) узимају у обзир ставове друге стране уговорнице и обавезе друге стране уговорнице према другим међународним споразумима.

4. Без обзира на одредбе ст. 1. до 3. овог члана, овај члан не спречава предузимање једностраних поступака авио-превозилаца или органа надлежних за питања конкуренције државе било које стране уговорнице.

Члан 17.

Консултације

1. Свака страна уговорница или надлежни органи за ваздушни саобраћај њене државе могу, у било ком тренутку, да захтевају консултације са другом страном уговорницом или надлежним органима за ваздушни саобраћај њене државе у вези са споровођењем, тумачењем, применом или изменом и допуном овог споразума.

2. Изузев ако није друкчије предвиђено овим споразумом, консултације које захтева једна страна уговорница или надлежни органи за ваздушни саобраћај њене државе, почињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема писменог захтева, осим уколико се друкчије не договоре стране уговорнице, или надлежни органи за ваздушни саобраћај њихових држава.

Члан 18.

Измене и допуне Споразума

1. Уколико било која страна уговорница сматра да је целисходно да се измени или допуни било која одредба овог споразума, она може да захтева консултације између надлежних органа за ваздушни саобраћај у погледу предложених измена или допуна, у складу са одредбама члана 17. (Консултације) овог споразума.

2. Свака измена и допуна овог споразума ступа на снагу када стране уговорнице обавесте једна другу дипломатским путем да су их одобриле у складу са њиховим унутрашњим процедурама.

3. Измене и допуне Анекса уз овај споразум договарају се непосредно између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и ступају на снагу када се потврде разменом дипломатских нота.

Члан 19.

Усклађеност са мултилатералним конвенцијама

Ако мултилатерална конвенција која се односи на ваздушни саобраћај ступи на снагу за обе стране уговорнице, овај споразум се сматра измењеним у мери у којој је то неопходно у циљу усаглашавања са одредбама те конвенције.

Члан 20.

Решавање спорова

1. Сваки спор између страна уговорница у погледу тумачења или примене овог споразума, са изузетком било ког спора који се тиче примене унутрашњих закона о конкуренцији поменутих у ставу 1. члана 16. овог споразума, који се не може решити консултацијама или преговорима предаје се Арбитражном суду на захтев било које од страна уговорница.
2. У року од тридесет (30) дана од датума када било која страна уговорница прими обавештење које је упутила друга страна уговорница, дипломатским путем, а којим се захтева арбитража спора од стране суда, свака од страна уговорница именује по једног арбитра. У року од тридесет (30) дана од именовања арбитра који је последњи именован, та два арбитра именују председника који је држављанин треће државе. Уколико у року од тридесет (30) дана након именовања арбитра од стране једне стране уговорнице друга страна уговорница то још увек није учинила, или уколико у року од тридесет (30) дана након именовања другог арбитра, оба арбитра не успоставе сагласност о именовању председника, било која од страна уговорница може да захтева да председник Савета Међународне организације за цивилно ваздухопловство именује арбитра или арбитра, зависно од случаја. Уколико је председник Савета држављанин исте државе као и арбитар једне од страна уговорница, именовање врши најстарији потпредседник који није искључен по том основу.
3. Арбитражни суд сам одређује сопствену процедуру.
4. Одлука Арбитражног суда је коначна и обавезујућа за обе стране уговорнице.
5. Трошкове арбитраже обе стране уговорнице деле подједнако.
6. Уколико и онолико дуго колико се било која од страна уговорница не усагласи са одлуком из става 4. овог члана, друга страна уговорница може да ограничи, суспендује или повуче права или привилегије које је дала овим споразумом страни уговорници или одређеном авио-превозиоцу њене државе који не извршава обавезе.

Члан 21.

Престанак важења Споразума

1. Свака страна уговорница може у свако доба да писменим путем обавести другу страну уговорницу о својој одлуци да раскине овај споразум. То обавештење се истовремено упућује ICAO-у. У том случају, Споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од датума када друга страна уговорница прими то обавештење, осим ако се обавештење не повуче узајамном одлуком страна уговорница пре окончања овог периода.
2. У случају неприхватања пријема обавештења од стране друге стране уговорнице, обавештење се сматра примљеним четрнаест (14) дана од дана када је ICAO потврдио пријем.

Члан 22.

Регистрација Споразума

Овај споразум и свака измена и допуна овог споразума региструје се код ICAO-а.

Члан 23.

Ступање на снагу

1. Овај споразум ступа на снагу датумом последње дипломатске ноте којом се стране уговорнице обавештавају да су испуњени услови који су предвиђени унутрашњим процедурама за ступање Споразума на снагу.
2. Овим споразумом се замењује у односима страна уговорница *Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Аустралије*, потписан у Београду 3. априла 1975. године.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

САЧИЊЕНО у два примерка у Београду, дана 14. маја 2013. године на енглеском и српском језику, при чему су оба текста подједнако аутентична. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

Милутин Мркоњић,
Министар саобраћаја у Влади
Републике Србије

**ЗА ВЛАДУ
АУСТРАЛИЈЕ**

Др Хелена Геј Стадерт
Њ.Е. Амбасадор Аустралије у
Републици Србији

АНЕКС 1

Део 1.

Распоред линија

Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице имају право да обављају међународни ваздушни саобраћај на следећим линијама:

Линија за одређене авио-превозиоце Републике Србије:

Места у Републици Србији	Места међуслетања	Места у Аустралији	Места даље
Било која тачка	Било која тачка	Било која тачка	Било која тачка

Линија за одређене авио-превозиоце Аустралије:

Места у Аустралији	Места међуслетања	Места у Републици Србији	Места даље
Било која тачка	Било која тачка	Било која тачка	Било која тачка

Напомене:

1. Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице могу да, по свом нахођењу, изоставе слетање у местима на било којој од горе наведених линија под условом да (са изузетком целокупног теретног саобраћаја) саобраћај започиње или завршава на територији државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца.
2. Саобраћајна права која имају одређени авио-превозиоци у местима међуслетања и местима даље на горе наведеним линијама заједнички и с времена на време утврђују надлежни органи за ваздушни саобраћај државе обе стране уговорнице.

Део 2.

Флексибилност у обављању саобраћаја

Сходно Делу 1 овог анекса, одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу, на било ком делу или на читавим линијама и по свом нахођењу, да:

- а) обављају летове у једном или оба смера;
- б) комбинује различите бројеве лета током једног обављања саобраћаја
- в) пребацују саобраћај са било ког ваздухоплова на било који други ваздухоплов у било ком месту на линији,

без ограничења у усмеравању или географских ограничења и без губљења било ког права да обавља саобраћај који је иначе дозвољен овим споразумом.

Део 3.

Промена типа, величине и броја ваздухоплова

На било ком делу или деловима линија из Дела 1 овог анекса, одређени авио-превозиоци имају право да обављају међународни ваздушни саобраћај, укључујући аранжмане о подели кода са другим авио-превозиоцима, без ограничења у погледу промене типа, величине или броја ваздухоплова који се користе, у било ком месту или местима на линији.

САДРЖАЈ СПОРАЗУМА

Преамбула

1. Дефиниције
2. Давање права
3. Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола за обављање саобраћаја
4. Повлачење или обустава дозвола за обављање саобраћаја
5. Примена закона и прописа
6. Признавање потврда и дозвола
7. Ваздухопловна безбедност
8. Обезбеђивање у ваздухопловству
9. Накнаде корисника
10. Достављање статистичких података
11. Ослобађање од плаћања царинских дажбина и такса
12. Тарифе
13. Принципи на којима се заснива обављање уговореног саобраћаја
14. Комерцијалне активности
15. Интермодални саобраћај
16. Конкуренција
17. Консултације
18. Измене и допуне Споразума
19. Усклађеност са мултилатералним конвенцијама
20. Решавање спорова
21. Престанак важења Споразума
22. Регистрација Споразума
23. Ступање на снагу

АНЕКС УЗ СПОРАЗУМ

Део 1. Распоред линија

Део 2. Флексибилност у обављању саобраћаја

Део 3. Промена типа, величине и броја ваздухоплова

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Уставни основ за потврђивање међународног уговора садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, по којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Аустралије потписали су, 14. маја 2013. године, Милутин Мркоњић, министар саобраћаја у Влади Републике Србије и Њ.Е. Хелена Геј Стадерт, Амбасадор Аустралије у Републици Србији.

Потврђивање Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Аустралије представљаће корак напред у односима две земље, с обзиром да је у питању модеран споразум, усклађен са савременим тенденцијама у међународном цивилном ваздухопловству, којим се у целини уређују односи у области ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Аустралије и промовишу и испуњавају високи међународни стандарди.

Такође, овај споразум отвара шире могућности и представља чврст темељ дугорочне успешне сарадње, како за авио-превозиоце и друге ваздухоповне субјекте држава страна уговорница, тако и за друге субјекте у укупним привредним кретањима између Републике Србије и Аустралије.

III. СТВАРАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ОБАВЕЗА У ИЗВРШАВАЊУ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА И ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА ЊЕГОВО ИЗВРШАВАЊЕ

Извршавањем Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Аустралије не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију и није потребна процена финансијских средстава за његово извршавање.

За спровођење овог закона није потребно издвајање средстава из буџета Републике Србије.